

Uzasadnienie

W dniu 05.12.2019 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło zawiadomienie M. G. na postępowanie radcy prawnego A. W.. W uzasadnieniu zawiadomienia wskazano radcę prawnego A. W. była pełnomocnikiem spółki (...) z o.o. s.k. z siedzibą (...) W., z która związana jest zawiadamiająca jako prezes zarządu. Zawiadamiająca wskazała że radca prawny A. W. wykonywała kompleksową obsługę prawną na rzecz wskazanej spółki. Spółką ww zarządzał również mąż zawiadamiającej R. G.. W tym okresie współpraca z spółką z radcą prawnym zakończyła się. W 2019 r. przed Sądem Okręgowym (...) (...), sygn. akt (...), rozpoczął się proces rozwodowy pomiędzy ww. małżonkami G.. Ponadto radca prawny A. G. współpracuje i świadczy pomoc prawną na rzecz spółki (...).o. w organizacji reprezentowanej przez H. G., której powiązania ze spółką reprezentowaną przez zawiadamiającego pozostają konkurencyjne. Ponadto radca prawny A. W. miała wystawić spółce zawiadamiającej faktury VAT dotyczące usług prawnych świadczonych na rzecz R. G.. W ocenie M. G. radca prawny A. W. w okresie współpracy ze spółką (...) spzoo. s.k. świadcząc na jej rzecz obsługę prawną powzięła informacje które mogła wykorzystać na nie korzyść byłego klienta co skutkuje niedopuszczalnym konfliktem interesów.

W dniu 26 sierpnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skierował wniosek o ukaranie obwinionej radcy prawnej A. W., której zarzuciła postępowanie sprzeczne z zasadami etyki, polegające na:

- przyjęciu w dniu 27.03.2019 r. (...) W. pełnomocnictwa od R. G. i reprezentowaniu w sprawie o rozwód z powództwa M. G., prowadzonej przed Sądem Okręgowym (...) (...) sygn. akt (...), pomimo udzielania pomocy prawnej na przełomie 2018 i 2019 r. (...) W. M. G. oraz R. G., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...)o. Sp.k. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) oraz K. spzoo. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) i powzięcia w ten sposób wiedzy co do relacji małżeńskich, gospodarczych, zawodowych i finansowych wskazanych osób, przez co klient uzyskał nieuzasadnioną przewagę, wywołując i potęgując w ten sposób oczywisty konflikt interesów, pomiędzy radcą prawnym, a jego byłym klientem,

- reprezentowaniu R. G. w sprawach związanych z działalnością spółki (...)o Sp.k z siedzibą (...) W. (KRS (...)) oraz K. K.o. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) w czwartym kwartale 2019 r. (...) W., poprzez udzielanie porad prawnych, reprezentację klienta i przedstawianie stanowiska prawnego związanego z relacjami biznesowymi oraz rozliczeniami powstałymi zarówno w trakcie pozostawania R. G. (...) wskazanych spółkach prawa handlowego, jak i w związku małżeńskim z M. G., przez co klient uzyskał nieuzasadnioną przewagę wywołującą i potęgującą w ten sposób oczywisty konflikt interesów, a jego byłym klientem.

Czyny zarzucone obwinionej zgodnie z wnioskiem wypełniają popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniona po odczytaniu wniosku o ukaranie wniosła o ukaranie zgodnie z wnioskiem o ukaranie bez przeprowadzania postępowania dowodowego i ukaranie jej karą upomnienia. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego poparł wniosek obwinionej również w zakresie kary upomnienia. Skarżąca nie wniosła sprzeciwu co do wniosku obwinionej i przychyliła się do wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Sąd na zasadzie określonej w art. 387 §2 kpk Sąd uwzględnił wniosek obwinionej również i z tego powodu, iż okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości co do popełnienia zarzucanych czynów naruszenia etyki radcy prawnego oraz winny obwinionej.

Sąd na zasadzie wynikającej z art. 387 §5 kpk uznał za ujawnione dowody wymienione (...) wniosku o ukaranie obwinionej.

Sąd uznał za ujawnione następujące dowody:

1.

Zawiadomienie Skarżącej z dnia 29.11.2019 r. wraz z materiałem dowodowym na poparcie twierdzeń zawartych w zawiadomieniu k. 1-69.

2.

Protokół przesłuchania Zawiadamiającej M. G. z dnia 20.01.2020 r. k. 84-86.

3.

Pismo wyjaśniające skarżącej M. G. z dnia 15.01.2020 r. z załącznikami – dowodami k. 90-160 oraz k. 168-173.

4.

Pismo wyjaśniające radcy prawnego A. W. z dnia 16.05.2020 r. k.198-270).

5.

Protokół przesłuchania radcy prawnego A. W. z dnia 12.08.2020 r. k. 301-304.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zarzut przedstawiony obwinionej radcy prawnej, jak zasadne i nie budzące żadnych wątpliwości. W ocenie Sądu Zastępcą Rzecznika dyscyplinarnego prawidłowo zgromadził materiał dowodowy w niniejszej sprawie i prawidłowo dokonał jego oceny w zakresie kwalifikacji popełnienia zarzucanych czynów.

Bezspornie zatem w związku z złożonym oświadczeniem przez obwinioną w dniu 16 grudnia 2020 r., o dobrowolnym poddaniu się karze bez przeprowadzania rozprawy uznać należy, że obwiniona

- przyjęła w dniu 27.03.2019 r. (...) W. pełnomocnictwa od R. G. i reprezentowaniu w sprawie o rozwód z powództwa M. G., prowadzonej przed Sądem Okręgowym (...) (...) sygn. akt (...), pomimo udzielania pomocy prawnej na przełomie 2018 i 2019 r. (...) W. M. G. oraz R. G., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...)o. Sp.k. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) oraz K. spzo.o. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) i powzięcia w ten sposób wiedzy co do relacji małżeńskich, gospodarczych, zawodowych i finansowych wskazanych osób, przez co klient uzyskał nieuzasadniona przewagę, wywołując i potęgując w ten sposób oczywisty konflikt interesów, pomiędzy radcą prawnym, a jego byłym klientem,

- reprezentowała R. G. w sprawach związanych z działalnością spółki (...) z o.o Sp.k z siedzibą (...) W. (KRS (...)) oraz K. K. Sp zo.o. z siedzibą (...) W. (KRS (...)) w czwartym kwartale 2019 r. (...) W., poprzez udzielanie porad prawnych, reprezentację klienta i przedstawianie stanowiska prawnego związanego z relacjami biznesowymi oraz rozliczeniami powstałymi zarówno w trakcie pozostawania R. G. (...) wskazanych spółkach prawa handlowego, jak i w związku małżeńskim z M. G., przez co klient uzyskał nieuzasadnioną przewagę wywołującą i potęgującą w ten sposób oczywisty konflikt interesów, a jego byłym klientem.

Zdaniem Sądu takie zachowanie Obwinionej wypełnia naruszenie norm art. 6 art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z art. 6 (...), który stanowi: Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Radca prawny składając ślubowanie zobowiązuje się także postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości (art. 27 ust. 1 u.r.p.). należy w związku z powyższym podkreślić, że wszelkie czynności zawodowe podejmowane przez radcę prawnego podlegają więc ocenie, która odbywać się będzie przede wszystkim przez pryzmat treści złożonego uroczystego ślubowania, oraz wynikających z niego konsekwencji w zakresie własnego postępowania i poddania się regułom wykonywania zawodu. Art. 6 (...) wskazuje na sposób wykonywania zawodu i jego oceny z zastosowaniem takich przesłanek jak rzetelność, uczciwość oraz zgodność z prawem, zasadami etyki zawodowej i dobrymi obyczajami. Również zgodnie z art. 25 ust. 1 (...), który stanowi: Radca prawny nie może zajmować się sprawami ani w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które ograniczałyby jego niezależność, uwłaczały godności zawodu, podważały do niego zaufanie albo groziły naruszeniem tajemnicy zawodowej. Z przepisu powyższego wynika, iż zaufanie do zawodu radcy prawnego jest niezwykle istotną sprawą w kontekście zadań spoczywających na radcach prawnych. Świadczenie pomocy prawnej oraz ochrona praw klienta wymaga działania w warunkach pełnego zaufania pomiędzy radcą prawnym a jego klientem. Pierwszym elementem budującym zaufanie w relacji klient – radca prawny jest społeczne zaufanie do zawodu. Zdaniem Sądu nie można w przypadku wystąpienia konfliktu pomiędzy osobami, które były łącznie reprezentowane określić się po jednej ze stron i reprezentować tą jedną ze stron przeciwko drugiej stronie. Takie zachowanie w ocenie Sądu nie może być akceptowane ani niczym usprawiedliwione. Składne wyjaśnienia w tym zakresie przez obwinioną nie mogą być wzięte przez sąd jako usprawiedliwienie jej postępowania. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę całość materiału dowodowego obwiniona naruszyła również art. 26 ust. 1 (...), który stanowi: Radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej, jeżeli wykonywanie czynności zawodowych naruszałoby tajemnicę zawodową lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, ograniczenia jego niezależności, albo gdy posiadana przez niego wiedza o sprawach innego klienta lub osób, na rzecz których uprzednio wykonywał czynności zawodowe, dawałaby klientowi nieuzasadnioną przewagę.

1. Postanowienie art. 26 (...) statuuje zakaz świadczenia pomocy prawnej oraz nakaz wyłączenia się z prowadzenia sprawy w przypadkach, w których:

- 1)** wykonywane w niej czynności naruszałyby tajemnicę zawodową,
- 2)** wykonywane czynności stwarzałyby znaczne zagrożenie naruszenia tajemnicy zawodowej,
- 3)** wykonywane czynności naruszałyby lub stwarzałyby znaczne zagrożenie niezależności radcy prawnego,
- 4)** posiadana przez radcę prawnego wiedza o sprawach innego klienta lub osób, na rzecz których uprzednio wykonywał czynności zawodowe – dawałaby nieuzasadnioną przewagę klientowi radcy prawnego w tej sprawie.

W świetle powyższej normy etycznej zakaz obejmuje świadczenia pomocy prawnej obejmuje w szczególności udzielanie porad i konsultacji prawnych, sporządzanie opinii prawnych, opracowywanie projektów aktów prawnych oraz przyjmowanie pełnomocnictwa do reprezentowania przed sądami lub urzędami. Katalog ten, przyjęty zgodnie z regulacją wynikającą z art. 6 ustawy o radcach prawnych i nie jest zamknięty i z pewnością obejmuje również sporządzanie umów, pism procesowych i innych dokumentów o treści prawnej, a także udział w negocjacjach. Radca prawny w sprawach, które spełniają przesłanki wymienione w wyżej przytoczonym przepisie, nie może wykonywać żadnych czynności, w tym o charakterze neutralnym, tj. nieniosącym ze sobą ujawnienia tajemnicy zawodowej lub zagrożenia tajemnicy lub niezależności, a także takich, które nie wymagałyby wykorzystania wiedzy o sprawach innego klienta. Czynności radcy prawnego, do których odnosi się zakaz, muszą naruszać tajemnicę zawodową lub powodować stan znacznego zagrożenia jej naruszenia. Kryterium przyjęcia, że zagrożenie naruszenia tajemnicy ma charakter znaczny, powinna być rzeczywistość tego zagrożenia i jego bezpośredniość.

Również w zakresie stawianego zarzutu naruszenia art. 28 ust. 3 (...), który stanowi: Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, którego interesy są sprzeczne z interesami osób, na rzecz których radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej, Sąd nie dopatrył się w materiale dowodowym żadnych braków, które mogłyby świadczyć o nie naruszeniu dyspozycji tej normy etycznej.

Przedmiotem ochrony w przepisie art. 28 (...) są interesy prawne klienta, na rzecz którego radca prawny świadczy lub świadczył pomoc prawną, a w konsekwencji zaufanie tego klienta do pełnomocnika/obrońcy wyrażającego się w pewności, że jego interesy prawne będą chronione na etapie prowadzonego postępowania, jak również w przyszłości, po ustaniu stosunku prawnego wiążącego go z pełnomocnikiem/obrońcą. Do podstawowego obowiązku radcy prawnego należy zatem ustalenie, czy interes jego klienta w postępowaniu nie będzie sprzeczny z interesem jego innych klientów w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej (art. 28 ust. 1 (...)). Co więcej określenie się po jednej ze stron do niedawna obsługiwanego spółki co do dalszego reprezentowania w sprawie rozwodowej, budzi uzasadnione obawy co do elementarnej znajomości podstawowych reguł – prawideł unikania konfliktu interesów. Żadne zatem pobudki podjęcia się takiej pomocy prawnej nie mogą zasługiwać na usprawiedliwienie.

Obwiniona pismem z dnia 5 października 2020 r. (wpływ do (...) w dniu 13.10.2020 r.) przyznała ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika w zakresie zarzucanych czynów. Jednoznacznie więc obwiniona wskazała pośrednio, że skoro przyznaje prawidłowość poczynionych ustaleń faktycznych i nie kwestionuje oceny prawnej to naruszenia zarzucane są obiektywne i nie wnoszą do nich żadnych zastrzeżeń.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. uznał zatem obwinioną radcę prawną A. W. za winną zarzucanych jej czynów, a przez to tym samym za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i naruszenia art. 6 art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Za to w świetle bezspornych dowodów w sprawie i uznania ustaleń stanu faktycznych przez samą obwinioną na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę upomnienia. Przy wymierzeniu tej kary Sąd oraz winy w zachowaniu obwinionej wziął pod uwagę ostateczne przyznanie się Obwinionej, dobrowolne poddanie się karze, jak również brak sprzeciwu ze strony Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i Skarżącej. Wymierzona kara upomnienia w ocenie sądu powinna wywierać na przyszłość skutki prewencyjne związane z prawidłową oceną konfliktu interesów i unikania przez obwinioną wszelkich sytuacji mogących budzić uzasadniony sprzeciw jej klientów w zakresie przestrzegania elementarnych zasad ochrony tajemnicy klienta i unikania sytuacji konfliktowych w tym obszarze. Sąd wziął również pod uwagę, brak dotychczasowej karalności obwinionej w postępowaniach dyscyplinarnych i jej postawę na rozprawie w dniu 16 grudnia 2020 r.

Obwiniony w związku z ukaraniem karą upomnienia ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.), którymi został obciążony w kwocie 1.900 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie nie jest ostateczne i stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W., które wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.